

[Rytter.]

men nu er vi jo snart færdige, lad os saa vente til den Tid. Praksis gaar, som Rigsadvokaten siger, støt og rolig sin Gang, og saa er det nok i Orden, inden Rigsdagen er færdig med at tale om Tingene. Jeg er en Modstander af dette. Jeg synes, vi hurtigst muligt maa gribe ind eller opfordre Ministeren til at overveje Amnesti, og jeg er ikke enig med Udvalgets ærede Ordfører (Lannung) i, at man gør Sagen en Bjørnetjeneste ved at forcere den. Jeg pressede paa — det var paa egne Vegne —, navnlig for at Offentligheden kunde faa Øjnene op for, at der er sket Fejl fra mange forskellige Sider. Man maa for mig lægge Fejlene, hvor man vil — jeg har sagt min Mening om dem —, men vi maa ud af dette: Uføre. Dertil kommer yderligere, at hvis man giver Amnesti, slipper man for alle de Smaasager, som nu verserer, og som giver Anledning til et Angiveri uden Lige. Derfor anbefaler jeg, at vi opfordrer den højtærede Minister til at tage Amnestispørgsmaalet op saa hurtigt som muligt. Selvfølgelig skal der være en vis Stemning herfor i Befolkningen, ellers vil man ikke opnå det man ønsker, men der behøver ikke at være Flertal i Befolkningen for det. Det er os herinde, der sidder med Ansvaret, og vi maa tage vort Standpunkt, uanset om det har Flertal i Befolkningen. Vi maa tage vort Standpunkt, naar vi synes, at det, vi kæmper for, er rigtigt, og jeg tror, det er paa høje Tid, at Spørgsmaalet bliver taget op.

Hvad angaar Lovforslaget, anbefaler jeg selvfølgelig i Overensstemmelse med Ordføreren for Udvalget de Ændringer, der er foreslaaet.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker det ærede Udvalg for dets Arbejde med Sagen. Som det fremgaar af Betænkningen, kan jeg tiltræde de to Ændringsforslag, der er foreslaaet. I øvrigt skal jeg ikke komme med mange Bemærkninger, idet jeg mener, at alle disse Problemer, der igen i Dag er bragt frem, jo er saa gennemdrøftet baade i Folketing og i Landsting, at en ny Drøftelse kun kan blive Gentagelser. Deri skal der ikke ligge nogen Kritik af, hvad de foregaaende Talere har fremsat og følt Trang til at fremsætte, men kun en Undskyldning for, at jeg ikke kommer nærmere ind paa disse Problemer igen.

Jeg er enig med Udvalget i dets Udtalelser om Resocialiseringen. Udvalgets Udtalelser dækker ganske de Udtalelser, som jeg gentagne Gange er fremkommet med baade i Rigsdagen, saavel i Folketinget

som i Landstinget, og uden for Rigsdagen. Som jeg ved disse Lejligheder har sagt, er det ikke et Spørgsmaal, som kan ordnes ved Lov, men et Problem, hvis Løsning kræver en Forstaaelse hos hele Befolkningen af, at naar en Mand eller en Kvinde, der har udstaaet sin Straf, og som viser sig værdig til Genoptagelse i Samfundet, melder sig i Samfundet til Arbejde, da bør der ogsaa gives ham eller hende Adgang til saadant Arbejde, at de kan ernære sig selv og deres Familie. At dette maa og skal være Tilfældet, kan ikke siges stærkt nok og vist ikke siges ofte nok, og jeg haaber, Rigsdagens Medlemmer, hvor der er Lejlighed dertil, vil raabe ud af alle Vinduer og til alle Sider, at saadan maa det være, at saadan er det Pligt for os alle at opføre os, hvis vi vil kaldes gode Borgere, og hvis vi vil bidrage til den Resocialisering, som her bør finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. Lannungs kritiske Bemærkninger om Ministeriets Gennemførelse af Rigsdagens Ønsker gaar jeg ud fra var rettede mod den tidligere Justitsminister. Det var derfor jeg tillod mig at afbryde det ærede Medlem Hr. Rytter, for der blev hele Tiden baade af den ene og den anden af de ærede Ordførere sagt: Justitsministeren, Justitsministeren. Jeg synes, det var ganske rart, om man kunde sondre skarpt mellem, hvad der gælder mig, og hvad der gælder min Forgænger. Jeg forstaaer, at den ærede Ordførers kritiske Bemærkninger gjaldt den tidligere Justitsminister.

Til det ærede Medlem Hr. Steincke vil jeg gerne sige, at hvad det ærede Medlem udtalte om Undersøgelse af Stikkerdrabene, naar Undersøgelse ønskes af den paagældendes Paarørende, ganske dækker mit Syn paa dette Spørgsmaal. Forholdet er imidlertid det, at den nuværende Regering selvfølgelig i udstrakt Grad har følt sig bundet af de Aftaler, der er truffet under den tidligere Regering om disse Forhold. Men jeg skal fremføre det ærede Medlems Betragtninger inden for Regeringen, og jeg skal ogsaa fremføre de Betragtninger og Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Rytter er Talsmand for. Og jeg kan sige her i Dag, at jeg har det Indtryk, at Regeringen vil være indforstaaet med at følge de Retningslinier, det ærede Medlem Hr. Steincke angav, og at disse Retningslinier efter min Mening heller ikke vil være i Strid med de Aftaler, der som omtalt er truffet med den tidligere Regering. Jeg tror derfor, at dette Spørgsmaal efter de Forhandlinger, der nu ogsaa er ført i Landstinget, kan faa en Løsning, som kan tilfredsstille alle Parter, ogsaa de Paa-